

Magyar — iraki tárgyalások a Külügyminisztériumban

Puja Frigyes, a külügyminiszter első helyettese és a hivatalos látogatáson hazánkban tartózkodó Nima al Nima, iraki külügyi államtitkár között hétfőn a Külügyminisztériumban tárgyalásokra került sor, amelyekben részt vettek: magyar részről dr. Szabó Károly, a Külügyminisztérium csoportfőnöke és Széphelyi Zoltán, fősztályvezető helyettes, iraki részről: Abdul Karim Alameer, iraki külügyminisztériumi tanácsos, Taufiq al Momin, az Iraki Köztársaság budapesti nagykövete.

A tárgyalásokat, amelyek a két országot kölcsönösen érintő nemzetközi kérdéseket, valamint kapcsolatuk kérdéseit beszélték meg, baráti légkör jellemezte.

Péter János külügyminiszter baráti beszélgetésen fogadta az iraki külügyi államtitkár vezette delegációt. (MTI)

Oriás-helikopter

A V-12 szovjet helikoptert először mutatják be külföldön, a Párizsban megnyíló aeronautikai és űrrepülési szalonon. A V-12 típusú helikopter a világ legnagyob b helikoptere. (MTI)

Magyar hajók bemutatkozása Oslóban

Tegnap ünnepélyesen megnyitották Oslóban a nemzetközi tengerészeti és hajózási kiállítást. A skandináv országok hagyományos hajózási seregszemléjén a Magyar Hajó- és Darugyár is bemutatja korszerű termékeit, köztük a legújabb konstrukció modelljét, a három ezer tonna hordképessé-

gű, több célú — ömlesztett, darabárúk és konténerek szállítására is alkalmas — tengeri áruszállító hajót. A magyar hajók és portáldaruk iránt élénk érdeklődés mutatkozik a kiállításon. A gyár eddig is több tengerjáró hajót szállított norvég és svéd megrendelőknek.

Tervek és teljesítmények a kisipari szövetkezetekben

A kisipari szövetkezetek is éppen olyan váltakozó eredményeket értek el az elmúlt negyedévben, mint a nagyobb üzemek. Volt, ahol sikeresebben indult az esztendő, másutt több gondnal, nehézséggel küszködtek, nem tudták elérni azt, amit célul tűztek maguk elé.

A Felszabadulás Asztalos Ktsz az utóbbiak közé tartozik. Ebben a nagy — 370 embert foglalkoztató, Dorozsmán, Makón és Hódmezővásárhelyen vidéki részleggel rendelkező — szövetkezetben visszaesést tükröznek az adatok. Húsz százalékkal csökkent az árbevétel, 35 százalékkal a nyereség a tavalyihoz viszonyítva.

A ktsz elnöke részben az anyagárak emelkedését, részben az anyagok rosszabb minőségét — s ezzel a felhasználási lehetőség „beszűkülését” — jelöli okként. Azt is, hogy magasabb bér reményében számosan elhagyták a kollektívát, 25 dolgozóval kevesebben vannak.

Mintegy 340 szobaberedezést gyártottak az eltelt időszakban, ezeket a javarészt újabb termékeket a kiskereskedelemhez hozták forgalomba. Egyedi bútorokat, foteleket, székeket, különféle szekrényeket, reka-mékat is nagy számban készítették. Többféle variáció-

ban működnek együtt a Tápéi Házipari Termelőszövetkezettel, az úgynevezett flamand székek előállításában. De közvetlenül az ARTEX-nek is készítenek ebből a szék típusból. Ezenkívül a Szovjetunióba szekrényeket, Görögországba pedig foteleket, székeket exportáltak.

A Szegedi Gumi- és Műanyag Ktsz-ben előrelépésről tanúskodnak az adatok. Emelkedett a termelésük — nemcsak a tavalyi szinthez, hanem a tervhez viszonyítva is; a célkitűzéseket 5 százalékkal túlteljesítették. A javítás-szolgáltatásban — a különféle gumijavító munkákban — pedig 30 százalékos növekedést értek el. A növekedés nagy részét a közületi javítások tették ki.

Biztosítottak látszik tehát a 17 millió forintos éves terv teljesítése. Az is kedvező tény, hogy csökkenő létszámmal, részben a műszaki fejlesztésből, részben a munka jobb megszervezésével alapozták meg a fenti teljesítményeket.

A ktsz exportál is: a Szovjetunióba és Bulgáriába futballbelsőket, Csehszlovákiába, Romániába gumiból készült építőipari gépkaltrészeket. Míg tavaly, az év elején mindössze 49 ezer forint értékű volt a kivitel, az idén 512 ezer forintra emelkedett.

A gumitermékek mellett a műanyagból — polietilénből, poliamidból, polistirolból — termelt áruk jelentik a szövetkezet másik profilját. Főként textilipari gépkaltrészek készülnek belőlük, de például a kéziszerszámgyárnak fogonyeleket is gyártanak.

Ugyancsak jól indult az esztendő a Szegedi Univerzál Vegyi, Kultúrcikk és Szolgáltató Ktsz dolgozói számára. S nemcsak azért, mert elnyerték a Csongrád megye Kiváló Kisipari Szövetkezete kitüntető címet. A tavalyi munkához hasonlóan szép eredményt, több mint 3 százalékos túlteljesítést értek el a szövetkezetiek az első negyedévben. Új termékek közül, az importot helyettesítő UNIFOSZ 50 EC növényvédő szerből 3 ezer litert gyártottak a három hónap alatt. Ennek értéke 5 millió 200 ezer forint; már csaknem a termelés felét teszi ki a hasznos újítás. Tavaly 23 millió forint volt a termelési érték a szövetkezetben, idén a tervek szerint 44 millióra növelik ezt az értéket, vagyis megkettőzik a termelést. A szövetkezetieknek azonban gondot okoz, hogy új üzemházuk építése — építőipari kapacitás hiányában — jóval lassabban halad a tervezettnél.

S. M.

vezető szerepének gyakorlati alkalmazása. Ennek végrehajtásában ma még sok hiányosság van. A végletek közül kettő a legszembevetőbb. Az egyik: az alapszervezet vezetősége arra hivatkozik, hogy a pártnak a politikai vezetés a feladata, tehát egyszerűen ráhagyja a fontos termelési, gazdasági, értékesítési, beruházási, munkaügyi, szociális, bérügyi és más — a termelést befolyásoló — kérdések megoldását a gazdasági vezetésre. Az ilyen alapszervezetek valahogy így fogalmazzak: azért van a gazdasági vezetés, hogy oldja meg a gazdasági jellegű feladatokat. Ebben alapjaiban sok az igazság, de véleményem szerint egy dolgot hagyunk ezek a pártmunkások figyelmen kívül, nevezetesen, hogy szocialista építésünk legfontosabb területe napjainkban a reform sikeres megvalósítása. Ezen belül a szegedi járásban a legnagyobb feladatunk a mezőgazdaság fejlesztése, a növénytermelés, a szőlő- és gyümölcs-termelés korszerűsítése, az állattenyésztés fejlesztése, a gyenge termőhelyi adottságokkal rendelkező termelőszövetkezetek eredményes munkája, a szakszervezeti mozgalom lehetőségeinek a legjobb kihasználása, a háztáji gazdaságok fejlődésének segítése. Mindezt a pártunkunka leghatékonyabb eszközeivel kell elősegíteni. Ebben a legtöbbet a termelő- és szak-

szövetkezetek pártalapszervezetei tehetnek; egyrészt serkentések, másrészt a kommunisták legjobb tudásával segítségük a párt gazdaságpolitikájának érvényesülésére.

A másik véglet, amikor a párt- alapszervezetek vezetői, vagy az alapszervezetek titkárai apró részlet-kérdéseket is maguk akarnak megoldani. Ez a módszer — minden túlzás nélkül állíthatom — leggyakrabban bizalmatlansággal telített, nem is vezet eredményre.

A termelő- és szakszervezeti pártalapszervezet a pártmunka során nem nélkülözhet bizonyos operatív-táskát a gazdasági munkákban. De csak úgy tudhat eredményesen, célratorően dolgozni, helyes feladatokat meghatározni, olyan határozatokat hozni, amelyek a munkát előbbre viszik, ha a párttagság, a vezetőség és az alapszervezet titkára is jól ismeri a termelészervezés, az irányítás, az értékesítés, a munkaügyi és az ezekkel összefüggő kérdéseket. Több pártalapszervezetnél tartózkodnak a termeléssel összefüggő problémákkal való foglalkozástól, nehogy megsértsék a gazdaságvezetés önállóságát. Úgy vélem, legfőbb ideje határozottan fel lépni az ilyen és ehhez hasonló nézetek ellen.

Miközben fel kell figyelünk e két végletre — s ezeknek káros hatására —, azt is észre kell vegyük, hogy sok

gondot okoz a párthatározatok gyakorlati végrehajtása. A felesleges párt-szervek határozatainak a termelő- és szakszervezetek munkájához való adaptálása nehézkesen halad. Erre megtanítani az alapszervezetek vezetőit: a járási pártbizottság egyik legfontosabb tennivalója.

A párthatározatok végrehajtása nélkül korán lekerül a napirendről, különösen újabb határozatok megjelenése esetén. Nincs még elég következettség a határozatok végrehajtásában. Ez nemcsak az alapszervezetek, hanem a járási bizottság munkájára is áll. A határozatok meg nem felelő végrehajtását gyakran csak tudomásul vesszük, és elmarad a felelősségre-vonás. Pedig jogos a kérdés ma úgy is felvetni: milyen jögon nézi el a vezetőség, a párttagság a helyes és fontos párthatározatok végrehajtásának elmulasztását? Az alapszervezetek taggyűlései határozatainak végrehajtásában a legnagyobb az elmaradás. Pedig a legkonkrétabb alapszervezeti tennivalókat ezek a határozatok szabják meg. És ezért a szövetkezetekben dolgozó kommunisták, minden rangú vezetők kötelesek minden tőlük telhetőt megtenni, hogy a párt határozatait sikeresen végrehajtsák.

Dr. Kovács József, az MSZMP Szeged Járási Bizottság első titkára

Salgótarján '71

A buzgóbbak már csütörtök este befutottak, a zöm csak péntek délelőtt érkezett. Kellemetlen, ólmos esőben gördültek a buszok a Karancs szálló előtti földre, ahonnan gyorsan tovakanyarodtak az állomás felé parkírozni. Semmi flanc, mindössze egyetlen buszestre mázoltak pirosfestékes biztatást: Veled vagyunk Vili. Az idei salgótarjáni fesztivál csendesebbnek ígérkezett a korábbiaknál.

CSAK A LEGJOBBAK Az első igazán mély benyomást a város kelti, annak is, aki két esztendeje már járt itt, az országos könnyűzenei fesztiválon. A harminchét éves Salgótarján központjában is meglepődve tájékozódik az ember, az ismerős épületek közötti részeket pompás, modern emeletek nőttek be, s a horihorgas emelődaruk ma sem költöztek kitebbre, új előkészített terepek várják az épületelemeket. A völgykatlanba húzódtott város felelő hatalmas halhoz hasonlítható, középtájon szélesedik, igazán szép városképet ide terveztek, s a látogatót summás érvekkel győzik meg afelől, hogy a tervek nemcsak papírokon rekedtek.

Az igazi látvány ma is a Karancs szállóval egybenőtt monumentális művelődési palota, a fesztivál főhadiszállása. Balogh Mihály, a Nógrád megyei KISZ-bizottság kultúrosa elmondta, a KISZ KB, valamint a rádió finanszírozza az ország legjobb amatőr zeneti együttesének két évenkénti csúcstalálkozóját, már augusztusban hozzáláttak a szervezéshez, s a versenylebonyolítása idén némileg módosult. A helyi selejtezők után még márciusban öt területi elődöntőn szűki-

tették tovább a mezőnyt, sőt itt, Salgótarjánban is a nyilvános bemutatókat megelőzően további selejtezőket iktattak be, hogy a közönség valóban csak a legjobbakat kapja. Erősítő berendezésekről a háziak gondoskodtak, így felgyorsult a műsor, egy-egy blokk után az együtteseknek nem kellett hurcolkodni, s az azonos feltételek az elbíráláshoz is igazságosabb támpontokat adtak.

KESZTYŰT A SKATULYÁKNAK

évek szervezetenlenségén, most minden világos volt, a műsorfüzet egyértelmű. Ezúttal nekünk, szegedieknek is könnyebb dolgunk volt, együttesünk csak dzsesszkategóriában szerepeltek a Kohászi Múvek kultúrházában, s ugyanide osztották be a hagyományos stílusban induló szentesi Meteorzenekart is. Sietni kellett, pénteki első számnak mindjárt Molnár Gyula Dirielandjét tették.

Mint kiderült, ez semmi-féle hátránnyal nem járt. Lendületes számaik változással lázba hozták a gyér-számú hallgatóságot, kedvet keltek a régi jó dixiehez, még a zsűriben is jóízűen csettintettek. A Molnár-

Fosztó-Mucsi-Jakab— Szaniszló-Farkas-Bodó összeállítástársulat a dzsesszverseny első számú esélyesévé lépett elő. Utánuk néhány álmos pol-beat együttes következett. Az emberek boldogságáért harc-ban szálló Orfeókról daloltak. Persze a beat politika változatlanul friss, a görög jantáról, a négerüldözésről, vagy a vietnami dzsunglelek idegen zsoldosairól úgy szólnak, mint a legalapvetőbb emberi érzések megkérdőjelezőiről. Igazán jó, eredeti számokat még csupán a budapesti Szentpéteri Zoltán produkált — róla biztosan hallunk még. Elfogultság nélkül állíthatom, a pénteki versenynap szenzációját a másik szegedi dzsesszegyüttes, az Angyalok jelentették. Ez a fajta avantgarde dzsessz-nem kifejezetten közönség-számokból táplálkozik, merész kesztyűt dob a poros skatulyáknak, bátor hangszer-összeállítás, kompozíciós fegyelve, újszerű hangvétele gyors tetszést aratott. Gonda János melegen gratulált az öltözőfolyosón, s a fiúk megilletődötten álltak az érdeklődők gyűrűjében. Szerényen válaszoltak, s amikor megtudták kiktől is hallották a dicséret szavakat, madarat lehetett volna fogatni velük. Dr. Vukán György, a zsűri elnöke meglepődéssel szólt más-nap reggel a Szaniszló-trió játékaról is. Dr. Hulin Istvánnak, aki ezúttal csak külső szemlélőként figyelte a fejleményeket, igazi boldogságot jelentett, hogy amiért jómaga annyit fара-dozott, a szegedi dzsessziskola most országos fóru-

mon bizonyított. Nem szándékom túlértékelni a tényeket, de ha komolyan gondoljuk, az ifjúság kulturált szórakoztatását, a dzsesszmuzikát népszerűsítő törekvések csak hasznosak lehetnek Szegeden. Tartalmas ke-retet adnak, eszközeik tisztábbak, őszintébbek, érdekesebbek. Vukán György célzott rá: az őszi rádió-fesztivál rendezvényeinél Szegedre is gondoltak, egy rendszeresített szegedi dzsessznapok terve is fel-merült, Hulinékat valószínűleg külföldi vendégjáték-ra küldi a rádió.

FÉNYES ÉRMEK

Az esti programok közül három szakmai bemutató vonzotta a közönséget: az Omegáé, Dinyés Józsefé és Vukáné. Az Omega így színpadon — kiváltképp remek lemezeik után — családost keltett. Annak ellenére, hogy bemutatózó új dobo-sok, Debreceni Ferenc virtuózabb játékosnak látszik Lauzánál. A színházteremben lezajlott lezser vitában a közönség kérdéseire Benkó László válaszatlatot: a prágai fesztiválon jól szerepeltek, ugyancsak sikerült a csehszlovákiai turné, két új lemezük felvétele. Evente általában három hónapot játszanak az ORI megbízásából, de az igazi próbatétel az őszi fellépés Pesten, a Kisstadionban. Az itteni tizenöt éves publikum véleményével mérlik le új számaik értékét. Naponta 4-5 órát próbálnak, s a hang-erőt nem tartják túlzottnak, sőt, Angliában tízszerez erő-sítéssel játszanak, mert a hangszerüket így könnyebb megkülönböztetni. Mármint nekik. Mert a közönségnek az ő Marsalljukat is elég volt kibírni. Lent, a József Attila művelődési központ kultúrtermében Dinyés József igazolta ötletlen nép-szerűségét. Ady, Pilinszky, Ladányi, Lányi Sarolta és Veress Miklós versére komponál legszívesebben, rengeteg meghívást kap, már nem kell reklamoznia magát, gitárjával, lányszerűen nőtt hajával, feszelen, intim számaival járja az országot — és jóllehet Budapest lakik, szegedinek vallja magát. Dinyés Jós-ka után késő éjszakáig győnyörködött a hallgatóság Vukán György szeriöz zongorajátékában.

Az 1971 évi V. Országos Amatőr Könnyűzenei Fesztivál salgótarjáni döntőjében kitűnően szerepeltek a szegediek. Molnár Gyuláék és a Vági László vezette Angyalok aranyérmét, a Szaniszló-trió ezüstöt kapott. S a szentesi Meteor bronz-fokozata is megérdemelt biztatás a szimpatikus együttesnek. A döntőkről rádió- és tévéfelvételek készültek.

Nikolényi István